

פרשת השבוע

כי-תצא

פרשאות אפרח שבת

"אזוי / אזותי - מה המצב?"

ישנם חפצים שאין להם מחיר, הערך הסגולי שלהם אינו ניתן לחישוב. השבת אבדה היא מצווה חשובה ביותר, והיא גם ערך חברתי יקר ביותר. כמה נחת רוח מרגיש המוצא כאשר הוא רואה את השמחה בפניו של המאבד כאשר הוא מחזיר לו את האבדה, ועל אחת כמה וכמה אם האבדה הייתה בעלת ערך אישי שאין לו תחליף.

בפסוקים הבאים המופיעים בפרשתנו, רואים את החשיבות של השבת אבדה והאיסור להתעלם כפי שהתורה מצווה אותנו (**דברים כב**) **[א]** לא תראה את שור אֲזוּיָהּ או אֶת שִׁינֵי דְרוֹזִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הַשֶּׁבַע תְּשִׁיבָם לְאֲזוּיָהּ: **[ב]** ואם לא קרוב אֲזוּיָהּ אֲלֵיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ וְאִסַּפְתָּו אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֲזוּיָהּ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוֹ לוֹ: **[ג]** וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְזוּמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשֹׂמְלֹתָיו וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבֵדֹת אֲזוּיָהּ אֲשֶׁר תֵּאבְדַּ בְּמִנְעוֹ וּמִצְאָתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם: **[ד]** לא תראה את זומור אֲזוּיָהּ או שורו נְפִלִים בְּדַרְךָ וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הֲקִים תְּקִים עִמּוֹ: כאשר אנו רואים ילד קטן שאיבד את הוריו בתוך קהל גדול של אנשים, את הבכי והפחד שלו, הלב שלנו רוטט, מזדהה, ואין מי שלא יעזור לאותו ילד קטן אבוד..

בואו ונבדוק, מהי המתנה היקרה ביותר שאדם יכול לקבל? מה ערכה של מתנה? ערכה של מתנה נמדד גם בפרמטר של מי הוא נותן המתנה, ולכן ישנן מתנות שלמרות שערכן הכספי אינו גבוה ובכל זאת, ערכן לא יסולא בפז..

יהודי מקבל בכל יום מחדש, את המתנה היקרה ביותר – הנשמה שלו !!
ויתרה מכך, נותן המתנה הוא – מלך מלכי המלכים הקב"ה !!
כעת נבין, כמה מחובתנו לזעוק לאח, לאחות, בני מלך שמאבדים את דרכם ולא הולכים בדרך אבא, מצוות השבת אבדה, החזרת הבן והבת לדרך אבא, אם על השור והחמור האבודים של אחיך אתה מצווה לא להתעלם ולהשיב אותו לבעליו – על אחיך ואחותך האבודים...
על אחת כמה וכמה !!

מוקדש לעילוי נשמת
ר' סעדיה בן יחיאל גהלי ז"ל
ר' יחיאל בן סעיד ודעי הלוי ז"ל
יחיאל בן סעדיה גהלי ז"ל
שלום בן יחיאל ודעי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

נא לשמור על קדושת הגיליון
הוא חייב בגניזה
(למי שמדפיס אותו)

זמני השבת

כניסת השבת	יציאת השבת	
6:56	7:56	ת"א
6:41	7:54	י-ם
6:48	7:57	חיפה

סיפור לשולחן השבת

הפירוד המבורך

באחד מבתי חב"ד הרבים בספרד צלצל הטלפון. בקשתו של הצעיר מעבר לקו הייתה לא שגרתית. איציק כהן שמו, אחד מבני הקהילה המקומית, הכיר צעירה גויה ובדעתו להינשא לה. בקשתו התמימה מהרב, שליחו של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח, הייתה לגייר אותה.

גיור לשם נישואין אף פעם אינו מבורך. במקרה הנוכחי הוא היה לגמרי בלתי אפשרי, משום שלכוהן אסור לשאת גיורת. הרב הסביר זאת לאיציק בנועם, אך ההסבר לא התקבל באוזניו. הוא התחנן למצוא איזה שהוא פתרון. הוא הסביר לרב שהם 'מאורסים' כבר חמש שנים ומתכננים לאורך כל הזמן הזה שהיא תתגייר והם יינשאו. כל ההסברים שהרב ניסה להשתמש בהם כדי לבונן אותו לא הועילו. הצעיר היה עקשן באופן מיוחד.

החליט הרב לנסח מכתב לרבי, בו פרט את המקרה. הוא ציין שהוא אובד עצות וביקש את ברכתו הקדושה של הרבי להצליח למנוע מהבחור לעשות צעד אסור.

הרב לא ציפה למענה כתוב, ודאי שלא טלפוני. הוא ידע מניסיונו, כי פעמים רבות נמנע הרבי מלענות בדרך המקובלת, אך בכל מקרה מברך ופועל ישועות. לכן הוא הופתע מאוד לקבל כעבור כמה ימים שיחת טלפון לא שגרתית מאת אחד המזכירים של הרבי. "הרבי ביקש להסביר לאותו צעיר עד כמה גדולה מעלת הכהונה, וכי לכהן הזכות והכוח לברך אחרים, אפילו גדולי ישראל. מי שאינו כהן, צדיק גדול ככל שיהיה, אין לו זכות כזו. ברגע שהכהן נושא אישה האסורה לו הוא מחלל את הכהונה ומפסיד את הזכות הגדולה." כעת הרב היה רגוע. הוא היה בטוח כי בכוחו של הרבי, הכול יבוא על מקומו בשלום. באותו ערב הוא הזמין את איציק אל ביתו. איציק הגיע ידידותי ונינוח, בטוח שהרב מצא היתר שיאפשר לו לקדם את עניני החתונה. הוא ממש לא חשב שהסיפור עם הרב יהיה כזה מסובך...

כאיש מתורבת ומנומס, הוא לא קטע את דברי הרב שהרצה לפניו על מעלה עלומה ששמה 'כהונה'. הוא תלה מבטו באחת התמונות התלויות מולו והמתין שהרב יסיים. מבחינתו, עם כל הכבוד למעלת הכהונה – הוא על הגויה שלו לא מוכן לוותר. שנים של קשר ממשי ומוחשי לא תרדנה לטמיון בגלל עניין מעורפל בעיניו, חשוב ככל שיהיה. לא רק איציק היה עקשן. גם הרב היה נחוש במטרתו. לא ייתכן שתשובת הרבי תהיה לשווא, אמר לעצמו שוב ושוב. גם לאחר שאיציק כבר עזב את ביתו המשיך הרב לקמט את מצחו בניסיון למצוא מוצא.

מהיכרות עם משפחתו של איציק ידע כי שיחה עם ההורים לא תועיל. היא יכולה רק להזיק. שמא, המשיך הרב המסור לחשוב, כוונת הרבי שאדבר עם הצד הנוסף בסיפור – עם הגויה? ככל שהרהר ברעיון המשונה, הוא הלך ומצא חן בעיניו. זהו המוצא היחיד לממש בו את ברכת הרבי.

הרב לא התעצל. הוא בירר את פרטיה של הגויה ומיהר להזמין לפגישה במשרדו. היא הגיעה בשמחה גלויה. גם היא הייתה בטוחה שהעניינים זזים. הרב מצדו גם קיווה שהפגישה הזו תזיז עניינים, אך לכיוונים אחרים לגמרי. "כמה זמן את מכירה את איציק?", שאל אותה. "חמש שנים". השיבה, מנסה להבין מה זה משנה. "אכפת לך ממנו?", הפתיע אותה בשאלה לא צפויה. יזו שאלה? היא החלה לפרט כמה עמוק הקשר ביניהם ושבעצם אין דבר בעולם שלא תעשה למענו. היא חשבה כמובן, שהרב רוצה לראות עד כמה היא מוכנה להקריב למען איציק כדי להתגייר ולכן לא חסכה בתיאורים ודוגמאות לגודל נכונותה למענו.

בינתיים שלף הרב ספר מהספרייה. היה זה שולחן ערוך מתורגם לספרדית. הוא הקריא לה משם מה מעמדו של הכוהן ביהדות ואת ההלכה האוסרת עליו לשאת גיורת. "עם כל הכאב, אסור זה אסור."! הרב בחן את פניה, שעדיין לא הביעו מאומה והמשיך: "כששמעתי מאיציק על המקרה שלכם, פניתי לרבי גדול. הוא אמר לי שאם איציק יינשא לך הוא יפסיד את כל הזכויות הגדולות של הכהונה." הבחורה הייתה כנה ואמיתית. היא חשבה רגע ופרצה בבכי. "אם בגללי הוא יסבול ויפסיד, אני מוותרת על נישואיי עמו. טובתו ואושרו חשובים לי מאוד." היא יצאה ממשרדו של השליח בתחושה קשה אך נחושה. לא הועילו לאיציק כל הפצרותיו ותחנוניו. הגויה האמינה בכתובים היהודיים והחלטתה הייתה איתנה. "אני עושה זאת לטובתך." חלפה תקופה בה התאושש איציק מהכאב ומצא לעצמו בת זוג יהודייה כשרה.

על פרשת השבוע

{י} כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביית שביו: **{יא}** וראית בשביה אשת יפת תאר וזשקת בה ולקוות לה לאשה: **{יב}** והבאתה אל תוך ביתך וגלוזה את ראשה ועשתה את צפרניה: **{יג}** והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירוז ימים ואזר בן תבוא אליה ובעלתה והיתה לה לאשה: **{יד}** והיה אם לא זופצת בה ושלזתה לנפשה ומכר לא תמכרה בכסף לא תתעמר בה תזות אשר עזיתה:

על פי הפשט, באה התורה ובודקת את הלוחם היהודי, האם התאהבת באותה גויה רק בגלל שהיא אשת יפת תואר ? בגלל תשוקה רגעית ? או שבאמת יש חיבור בין הנשמות שלכם ?

וכיצד בודקים ? אתה מביא אותה לביתך, היא עושה קרחת, מורידה את ציפורניה, מחליפה את השמלה היפה שהייתה לה בעת שראית אותה ולובשת "טרנינג", וחודש שלם בוכה על אביה ואמה, כעת נבדוק, אם לאחר שהורידה את כל הסממנים של אשת יפת תאר ולמעשה היא נמצאת בשיא כיעורה, אם אתה עדיין חפץ בה אז... ואזר בן תבוא אליה ובעלתה והיתה לה לאשה: אבל אם במצב זה "ירד לך החשק" ממנה הרי שאז ושלזתה לנפשה ומכר לא תמכרה בכסף.

בפרשה הקודמת פרשת שופטים ראינו כיצד השוטרים מנחים את אנשי המלחמה היוצאים לצבא, **{ה}** ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית זודש ולא זזכו יכה וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אזור יזנכנו: **{ו}** ומי האיש אשר נטע כרם ולא זזכלו יכה וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אזור יזזכלנו: **{ז}** ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקוזה יכה וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אזור יקוזה: **{ח}** ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורה הלכב יכה וישב לביתו ולא ימס את לבב אזויו כלבבו: **{ט}** והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:

לימדונו חז"ל שכל נושא האנשים אשר נאמר בהם "בנה בית זודש ולא זזכו" "נטע כרם ולא זזכלו" "ארש אשה ולא לקוזה" הינם מעין "סיפור כיסוי" על מנת לברור את האנשים שבאמת לא ראויים לצאת למלחמה שעליהם נאמר "מי האיש הירא ורה הלכב יכה וישב לביתו", וכל זאת כדי שאותם אנשים לא יתביישו לצאת ויוכלו להתערבב עם שאר הפורשים מן המחנה. מכאן, שלאחר שפרשו כל החלשים נשאר רק הגיבורים בקרב אנשי המלחמה, ומיהו גיבור ? שנאמר (מסכת אבות, פרק ד, משנה א) בן זומא אומר.... איזהו גבור, הכובש את יצרו, שנאמר (משלי טז, לב) טוב ארף אפים מגבור ומישל ברוזו מלכד עיר. אם כן נמצאנו למדים שכל היוצאים למלחמה צדיקים היו.

נשאלת השאלה, מדוע בתחילה מדבר הכתוב על אויבים בלשון רבים שנאמר כי תצא למלחמה על איביך, ואילו בהמשך מדובר בלשון יחיד ונתנו ה' אלהיך בידך וגו'

על כך דרשו רבותינו שמדובר במלחמה כנגד יצר הרע, הוא השטן, הוא המקטרג, הוא מלאך המוות, הוא אותו אחד ולכן אם תנצח אותו ניצחת את כל אויביך.

מיהו, ומהו כוחו של אותו יצר הרע שהתמודדות מולו היא אינסופית ?

כוחו של יצר הרע

בתחילה עלינו להבין שיצר הרע הוא מלאך, ייצור רוחני שאינו מוותר לעולם, בכל רגע ורגע הוא מנסה להחטיא אותנו, אין לו הגבלה לא בזמן ולא בגיל, הוא לא עוזב את הבנאדם עד הרגע האחרון. יצר הרע נוטע בד כוחות של מלאך, כוחות של מעל הטבע כדי שתוכל לבצע את העבירה.

בספר **לב אליהו** מובא סיפור מפי **הרב לופיאן** כי בעירו גרו שתי אחיות שהיו מסוכסכות ביניהן במשך 30 שנה. כאשר אחת מהן נטתה למות, ביקשה מבני המשפחה שיקראו לאחותה. כל בני המשפחה התרגשו מהרעיון, ושמחו כי החולה תזכה לסולחה עם אחותה לפני מותה. האחות שהוזמנה התלבשה במיוחד למפגש והלכה לבית החולים, שם ביקשה החולה מכל בני המשפחה לצאת מהחדר ואז רמזה לאחותה שתתקרב אליה כדי שתלחש לה דבר מה..כאשר התקרבה האחות למיטת אחותה החולה, נשכה אחותה החולה את אוזנה בחזקה כדי שישאר לה סימן גם לאחר מותה !!! עד לאן היצר מגיע ? גם רגע לפני המוות ? – כן !!!

נתחיל בשאלה הידועה - אם יצר הרע הוא מלאך מאש ואנחנו בשר ודם, הרי בוודאי שלא נוכל לו, אם כן, **מדוע בכלל ברא הקב"ה יצר הרע ? האם אין זה משחק מכור מראש ?**

תשובה על כך מובאת בספר **נתיבי אור** מאוצר שיחותיו של **הרב ניסים יגן זצ"ל** (בעמי שמח) וזה לשונו – **לפעמים אנשים שואלים "כבוד הרב, למה הקב"ה ברא בנו יצר הרע ? אם הוא רוצה שנעשה מצוות ולא נעשה עבירות – הוא היה צריך לתת לנו רק יצר הטוב, וזהו ! כך אף אחד לא היה חוטא, והכל היה מצוין ! לשם מה נועד איפה היצר הרע ?"**

ובכן התשובה היא שאמנם הקב"ה ברא אותנו – היינו נשמות בגן עדן, נשמות בלי גוף. אנו אמנם נהיינו מזיו השכינה, אבל גן עדן הזה לא היה שלנו – אלא של הקב"ה ! כשם שאף אדם בריא אינו מוכן לצאת ולקבץ נדבות – כך אנו לא היינו נהנים מגן העדן שאינו שייך לנו. הקב"ה כל הזמן היה נותן לנו, אנחנו כל הזמן היינו "מקבלים", וכך אי אפשר ליהנות ! אדם מעדיף לגור בדירה קטנה שלו – ולא לגור בארמון של מישהו אחר !!

לכן, הקב"ה החליט לשים אותנו בעולם הזה – לא לפני שהזהיר אותנו שזה עלול להיות קשה.... וכך, הוא שם אותנו בעולם מלא ניסיונות, יצר הרע חזק מאש, וכל זאת שבכדי שבעמלנו – נרכוש אנחנו את עולמנו, ונוכל ליהנות ממנו בשלמות !!!

כוחו של יצר הרע כל כך חזק וגדול שהוא לעולם לא מרפה מאתנו במלחמה אינסופית, חכמי הקבלה מלמדים אותנו שבחטא אדה"ר התערבבו הקליפות (הנחש הקדמוני) כמו עיסה עם האדם ולכן יצר הרע הפך להיות חלק בלתי נפרד מהאדם והוא מרגיש שם "כמו בבית" ולכן קל לו להחטיא אותנו ולהפיל אותנו כל פעם מחדש. מספיק שנשאיר לו פתח קטן והוא תופס אותנו, גם חכמים גדולים הוא הצליח להפיל ברשתו, חכמים כל כך גדולים שלא יאומן שהם נכשלו, וזהו הפחד האמיתי – אם הם נכשלו, מה אנו ? להלן שתי דוגמאות....

אלישע בן אבויה – האחר

אלישע בן אבויה היה תנא קדוש שבסופו של דבר כפר בעיקר ולכן קראה לו הגמרא בשם "האחר", הוא היה רבו של רבי מאיר בעל הנס, שהמשיך ללמוד ממנו דברי תורה גם לאחר שכפר בעיקר, עובדה שמוכיחה כמה ידע היה לו.

והשאלה מתעצמת - איך יכול להיות שתנא קדוש כל כך, הגיע למצב שיצר הרע גובר עליו עד כדי כפירה בעיקר !?

יש לציין כי רק לרבי מאיר היה מותר לדלות מאלישע בן אבויה רק את מה שצריך, שהרי הוא היה גדול בתורה – "רמון מצא תוכו אכל קליפתו זרק". לנו אסור להיצמד למי שכופר בקב"ה גם אם יש לו ידע עצום, שמא לא יכשיל אותנו בדבריו....

מספרת הגמרא **מסכת חגיגה יד/ב** (בפרשת בהר בחוקותי הרחבנו בעניין) – תנו רבנן (Je) חכמים) ארבעה נכנסו בפרדס (ארכזה תנאים קדושי צליון אמרו את se המפורש וצלו עקיבא) , ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר (אליעזר בן אבויה) ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים, משום שנאמר {תהילים קא-ז} הִבֵּר עֵקְרִים לֹא יִכּוֹן לְנֹדֵד עֵינָי: בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר {תהילים קטז-טו} יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמְּוֹתֶה לְוֹסִידָיו: בן זומא הציץ ונפגע (אליעזר בן אבויה) ועליו הכתוב אומר {משלי כה-טז} דְּבִשׁ בּוֹצֵאת אֶכְלֵהּ וְיָרֵךְ פֶּן תִּשְׁבַּעְנֵנוּ וְהִקְאֵתוּ: אחר (אליעזר בן אבויה) קיצץ בנטיעות (כפר בעיקר) רבי עקיבא יצא בשלום.

הדברים מדהימים - איך יכול להיות שתנא קדוש שאומר את השם המפורש, עולה לשמים ולבסוף כופר בעיקר !?

אומרת הגמרא **במסכת חגיגה טו/א** אחר (אליעזר בן אבויה) קיצץ בנטיעות (כפר בעיקר) עליו הכתוב אומר {קהלת ה-ה} אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיהַּ לְוֹטִיא אֶת בְּשִׁרְךָ מֵאֵי הַיָּם ? (מה ראה אליעזר בן אבויה ערס לו לכפור בעיקר ?) חזא מיטטרון (ראה אליעזר בן אבויה את המלאך, עציון אומר הפסוק בפסח משפטים) {שמות כג/כא} הַשְּׂמֹר מִפְּנֵי וְשִׁמְעוּ בְּקוֹלֵי אֵל תִּבְרַח בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָנֶיךָ כִּי עָבִי בְּקִרְבּוֹ fe Inee fe הקב"ה נצא את fe Inee דאיתיהבא ליה רשותא למיתב (עניתה לאתו מלאך רעות למת) למיתב זכוותא דישראל (ולכתוב את זכויותיהם fe בני ישראל). אמר (אליעזר בן אבויה) גמירא (מנוי נדל צימנו) דלמעלה, לא הוי לא ישיבה, ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי (עמיסא אנהא דא יושב, ומכאן הסיק הפארה יען שתי רשויות ולכן כפר בעיקר) שמא חס ושלום ב' רשויות הן ? מספרת הגמרא שהמלאך עצמו נענש, איך ? אפקוהו למיטטרון (הוציאו את אתו מלאך) ומחיוהו שיתין פולסי דנורא (והיכו אתו בעינים מכות fe ek)

ולמה ? אומרים המפרשים : שאמרו לאותו מלאך, מגיעים לפה ארבעה תנאים קדושי עליון ואתה יושב ? היית צריך לעמוד מפני כבודם, וגם כדי שלא יחשוב שיש כאן שתי רשויות.

יוחנן כהן גדול

הגמרא **במסכת יומא ט/א** מספרת שיוחנן כהן גדול כיהן שמונים שנה ככהן גדול בבית המקדש בבית שני.

צריך להבין את גדולתו של יוחנן כהן גדול שבמשך שמונים שנה בכל יום כיפור נכנס ויוצא מקודש הקודשים, כלומר הוא צדיק מושלם, אומרת הגמרא **במסכת סוטה לג/א - והתניא יוחנן כהן גדול שמע בת קול מבית קדש הקדשים שהוא אומר נצחו טליא (ניצחו הצעירים) דאזלו לאגחא קרבא (הפלו הפחיתים) לאנטוכיא (ביווניס-אנטוכוס).**

והנה בסופו של דבר כהן גדול, לאחר שמונים שנה בבית המקדש, שמונים שנה של כניסה ויציאה מבית קודש הקודשים... ראיית כל הניסים הקבועים שהיו במקום, שמיעת בת קול מדברת אליו – ואז..

במסכת ברכות כט/א והא תנן: (וינין) אל תאמין בעצמך עד יום מותך, שהרי יוחנן כהן גדול, שמש בכהונה גדולה שמונים שנה ולבסוף נעשה צדוקי. נעשה צדוקי ? כופר בתורה שבעל פה ? לא מאמין בקיום הנשמה לאחר המוות ? איך זה יכול להיות !?

עד כמה עוצמת יצר הרע יכולה להניא אדם גדול כל כך.. מסקנה..

"אף תאמן בעצמך עד יום מותך"

עמוני ולא עמונית, מואבי ולא מואבית

בפרשתנו נאמר {ד} לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה' עד עולם: {ה} על דבר אשר לא קדמו אתכם בלזום ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקלקלך:

בפסוקים אלו נמצא עניין משיח בן דוד שאנו מצפים לו בכל יום שיבוא – אכז"ר.

ידוע שכאשר בועז רצה להתחתן עם רות, עלתה השאלה האם רות המואבית בכלל יכולה לבוא בקהל השם, שהרי הפסוק בפרשתנו אומר לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' וגו'.

בית דינו של שמואל הנביא פסק שעמונית (נקה) כן יכולה לבוא בקהל השם, ואילו עמוני (זכר) לא יכול לבוא בקהל ה'. ולמה ?

משום שהגברים לא קידמו את עם ישראל בלחם ובמים, ואילו הנשים מדרך צניעות אין דרכן לקדם את הגברים לכן עמונית יכולה לבוא בקהל השם, ובזכות פסיקה זו היה פתח למלכות בית דוד.

ומהיכן יודעים שאין דרך האישה לקדם את הגבר ?

התשובה באה מפרשת וירא (בראשית יח) כאשר אברהם אבינו חולה לאחר המילה באים אליו שלשה מלאכים לבצע שלוש שליחויות, מיכאל - להודיע לשרה, רפאל – לרפא את אברהם, וגבריאל - להפוך את סדום, שהרי אין מלאך עושה שני שליחויות. {א} וירא אלו ה' באלו מברא והוא ישב פתחו האהל כזום היום: {ב} וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתחו האהל וישתחוו ארצה:

אז היכן המלאך הרביעי שתפקידו להציל את לוט ?

אומרים המפרשים שהמלאך מיכאל שהוא השר של ישראל, הוא זה שהלך להציל את לוט. כאן עולות שתי שאלות:

- א – כיצד מלאך יכול לבצע שתי שליחויות ? גם לבשר וגם להציל את לוט ?
- ב – מה בכלל העניין שיש להציל את לוט ?

אומר חידושי הרי"ם: בא המלאך ושאל את הקב"ה – למה שאציל את לוט ? הרי הוא עזב והתנתק מאברהם ובחר בחיי החומריות. ענה לו הקב"ה - כי ממנו ייצא דוד המלך. אמר המלאך לקב"ה - אבל כתוב בתורה שלא יבוא מואבי ועמוני עד עולם, אז איך יצא ממנו דוד המלך, מלך המשיח? ענה לו הקב"ה - כי עתיד בית דינו של שמואל לדרוש שלא יבוא עמוני ומואבי, אבל עמונית ומואבית מותרות להיכנס בכרם ישראל, כי דרכו של איש לקדם ואין דרכה של אישה לקדם. אומר הקב"ה אומר למלאך לך ותבקש מאברהם לבשר לשרה שעתיד להיוולד לה בן, ותראה מה יהיה. ואז...

{ט} ויאמרו אלו אינה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ענה להם אברהם אבינו, אשתי שרה היא באוהל ואין דרכה לצאת לפני הגברים, לכן אם יש לך לומר לה דבר מה, הנה – אני אברהם כאן תעביר לי את המסר, ואני אעביר אותו לשרה שהיא באהל.

ברגע זה נתחדשה ההלכה שאין דרכה של האישה לקדם את הגברים, ולכן צריך להציל את לוט מזרעו עתיד לצאת מואב, וממנו רות ומלכות בית דוד, ומכיוון שההלכה נתחדשה בזה הרגע, קיבל המלאך מיכאל שליחות חדשה ולא ביצוע של שתי שליחויות.

נלמד מכאן שבזכות ששרה אמנו שמרה על צניעותה - מלכות בית דוד קיימת !!!

עוד סיפור לשולחן השבת

כוחה של צניעות – מקרה שהיה
מהרבנית בת שבע חיה קנייבסקי זצ"ל.

"כשאנו מבקשים בריאות, פרנסה, נחת והצלחה, עלינו לדעת שכדי לזכות בכל זה אנו צריכים להקריב קורבן לקב"ה", פותחת הרבנית במסר מיוחד שצולם עבור הכנס הענק. "ומה הקורבן שה' דורש מאתנו, הנשים! להתחזק בצניעות! כל אחת תקבל על עצמה להוסיף צניעות על צניעותה. בת ישראל היא בת מלך, ועליה להיראות כך. לפני חג הפסח האחרון שמעו ברדיו שמכוננית תופת של אלפי קילו חומר נפץ עמדה בקניון של חיפה ולא התפוצצה. נכון? כולם שמעו את זה ואף אחד לא ידע מה הסיבה. למה זה לא התפוצץ? ועכשיו אני אספר לכן למה זה לא התפוצץ.

"כמה ימים לפני החג הגיעה אליי קבוצה של 40 בנות מצפת. בנות נפלאות, נהדרות. אבל הן יוצאות לחופש, והרחוב מאד מושך, לכן המנהלת ביקשה שאחזק אותן בצניעות. סיפרתי להן סיפור על בחורה אחת שהייתה מסתובבת בחוצות תל אביב בצורה מחפירה ביותר עם בגדי ים, והייתה מכורה לבגדים ממש כמו חלילה לסמים, והייתה מוכנה לנסוע עד חוץ לארץ כדי לקנות בגד. הארון שלה היה מפוצץ בבגדים. היא הכשילה המון משפחות, כי גברים עוברים בתל אביב והם רואים את האישה, ובבית לא כל אישה נראית כך.

בסופו של דבר השם כעס עליה. היא הרגישה לא טוב והגיעה לביה"ח, והשם ישמור, התגלה גידול של חצי קילו בבטן שלה, וחוף מזה הגוף מלא גרורות. הרופא אמר לה: 'תשמעי, גברת, אפילו יום אחד אין לך לחיות. לא נשלח אותך הביתה, כי אם לא תחיי, יגידו שבית החולים אשם בכך שלא טיפל בך. תישארי בבית החולים, ונעשה לך ניתוח. ואם מתים מניתוח - אז זה טבעי'. היא סיפרה לי את זה במילים האלה.

"האישה מאד נבהלה. מה היא תעשה? היא ברחה מיד הביתה וצעקה: 'ריבונו של עולם, אני רוצה להקריב לך קרבן. מה אני אקריב לך? אקריב קרבן כזה, כך שארגיש שהקרבתי את כל החיים שלי'. בטח היה לה סבא גדול בשמים שנתן לה את העצה הטובה הזאת. היא פתחה את הארון, הוציאה את כל הבגדים שלה - ושרפה אותם. לא היה לה שום בגד שנשאר. אפילו לא היה לה בגד לחזור לבית חולים, אז היא חזרה עם פיג'מה. לקחה מונית לבית חולים, ואף אחד לא ידע מזה.

"הרופאים אפילו לא העמידו לה פרופסור, הביאו לה רופא פשוט. פתחו לה את הבטן, פתאום נופל משם גוש חצי קילו, ואין שום גרורה. הרופא התעלף על המקום. 'ריבונו של עולם, איפה הכל? אתמול זה היה נורא ואיום!' . היא הקריבה את כל הבגדים הלא צנועים, והשם החזיר לה בחזרה את החיים במתנה! היא באה אליי. ממש בכיתי מהתרגשות, היא הייתה נראית כמו נסיכה. כמו שבת ישראל חייבת להיראות.

"סיפרתי את הסיפור הזה לבנות, ועוד כמה סיפורים מסמרי שיער, שבאמת מראים עד כמה הקב"ה אוהב את הצניעות שלנו. בינתיים הן חזרו בחזרה לצפת. למחרת הן החליטו: 'עכשיו אנחנו עושות קרבן צניעות לקב"ה'. כל הבנות אספו את הבגדים, ירדו לאולם הגדול, לקחו מתקן של שני מטר גובה, והתחילו למיין את הבגדים. כל בגד שהשרוול שלו היה קצר מידי - זרקו אותו למתקן. כל בגד שהן זרקו, אמרו: 'ריבונו של עולם, אני מביאה לך את הבגד הזה קרבן. קרבן לעם ישראל, שלא יהיו צרות, שלא יהיו פיגועים. שלא יחלו במחלות, שלא יהיו אלמנות'. כל בגד שלא היה מספיק צנוע - זרקו. כל אחת עם בכיות ועם קבלות. כל הבגדים שהקב"ה לא אוהב מילאו את המתקן עד אפס מקום. ברגע שגמרו למלא את המתקן, מה הן שומעות בחדשות? שמכוננית תופת של אלפי קילו חומר נפץ, שכבר הגיעה לקניון של חיפה, לא התפוצצה. וזו הייתה זכות הבנות האלה. הן מסרו קרבן לקב"ה את הבגדים. זה אמנם יקר מאוד, אבל הקב"ה הציל בזכותן יהודים רבים."

בסיום המפגש הקצר מתקשה הרבנית להיפרד מאתנו. עוד חיבוק, עוד ברכה ועוד חיוך. "יהי רצון שבזכות העובדה שכל אחת מאתנו תתחזק, שנזכה מהרה לגאולה הקרובה בזכות נשים צדקניות, שנזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו", חתמה הרבנית בחיוך והוסיפה "בברכת שנה טובה וכתובה וחתומה טובה. אמן."

צניעות בעם ישראל

אחד הדברים הבולטים בדור שלנו היא הצניעות. רבים נמשכים אחרי "צו האופנה" שמוכתב על ידי מי? "צו אופנה" שהיום ממש משדר פריצות וחוסר צניעות וברובו בכלל מגיע מעמי הגויים. האבסורד הוא שגם אצל הגויים עד תקופת (לערך) מלחמת העולם הראשונה, הקפידו שהנשים תלכנה צנוע בשמלות ארוכות המצניעות את צורת השוק לחלוטין, וגילוי צורת הרגל היה נחשב לפריצות גדולה. ובנות ישראל – על אחת כמה וכמה שהצניעות יפה להן...

בעת הכנסת ספר תורה לארון הקודש אנו אומרים את הפסוקים הבאים שמשדרים את הקשר התמידי והבלתי נפסק בין הקב"ה לעם ישראל. **(דברים ז, ט)** וַיִּדְעֶתָ כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַגָּאֹלְמָן שְׂמֵר הַבְּרִית וְהַזֹּסֵד לְאֵהָבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֵלֶיךָ דֹּר: **(דברים ז, לא)** כִּי אַל רְזוּם ה' אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפָּה וְלֹא יִשְׁוִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁבַּע לָהֶם:

והנה בפרשתנו נאמר **(דברים כג, טו)** כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מוֹזְנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מוֹזְנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְיָשֵׁב בְּמַאֲזָרֶיךָ:

מה יותר ברור מזה !!! אומר לנו הקב"ה בתורתו הקדושה, וְהָיָה מוֹזְנֶיךָ קְדוֹשׁ, קדוש כפי שאמרנו זה נבדל, אל תהיה כמו כולם, ורק אם תהיה נבדל ולא תלמד מחוקות הגויים, רק אז תזכה למעלת - **וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר = צניעות !!!** שאם לא כן, וְיָשֵׁב בְּמַאֲזָרֶיךָ: הקב"ה ירחיק את שכנתו מעם ישראל, את אותה השגחה אישית שמגנה עלינו בכל יום...

האם יעלה על דעת מישהו שהורים ירעילו את ילדיהם !! בוודאי שלא, הרי כל מהות ההורים זה שיהיה לילדים שלהם כמה שיותר טוב. אבל לצערנו הרב יש לא מעט הורים שבכל יום מרעילים את נשמות ילדיהם מבחינה רוחנית. בין אם שלא במודע, בין אם שבמודע כי "אני פשוט לא אדם מאמין" ובין אם שבמודע כי "די נו, לא צריך להגזים"... בכל יום הורים מתירים לילדיהם להתחבר לחוקות הגויים, כל תרבות הגויים נכנסת לתוך הבית, לתוך השכונה, לתוך בית הספר, דרך הטלוויזיה, העיתונות, המחשב והפלאפונים... ומי שיטען אחרת יודע בעצמו שהוא שקרן... הנשמה היהודית שמה בפנים צועקת ובוכה... גם הסבתא "החילונית של פעם" לא הייתה רוצה שהנכדה שלה תסתובב ככה. ואתה הגבר "השרמנטי" האם אתה מוכן שיתייחסו לילדה שלך כמו שאתה התייחסת? בואו נתעורר, התרבות החדשה "החילונית" שבדגלה המסר להיות ככל הגויים, פשטה את הרגל, מי עדיין לא רואה זאת? מי עדיין לא הבין? אז למה להמשיך?

בהלוויה אנשים בוכים ואומרים "איזה סבא צדיק היה ליי", "סבתא שלי הייתה צדיקה", "הדור של היום זה לא הדור של פעם" - **למה ???** אם הסבתא הייתה צדיקה למה את לא הולכת כמוה? בדרכה? אם הסבא שלך היה צדיק, אז למה אתה לא הולך בדרכו?

יהי רצון שיזכנו הקב"ה לפשפש ולמשמש במעשינו, לתקן, לטהר ולקדש אותנו ואת ביתנו שיהיו בגדר וְהָיָה מוֹזְנֶיךָ קְדוֹשׁ, להוציא מהבית כל אלמנט של ערוות דבר, ואז נזכה בע"ה ויתקיים בנו הכתוב - כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מוֹזְנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו – אכי"ר !!!

שבת שלום

לוקט ממדרשי חז"ל ומדרשות הרבנים שליט"א

ערך-ניר גהלי

להצטרפות לרשימת תפוצה שבועית - nirgahali@gmail.com
כמו כן, ניתן להוריד את המאמר מהאתר - www.nir-g.022.co.il